

Finland og øvrige Lande i Europa, Amerika, kort sagt omtrent den hele Verden undtagen Sverige og Norge. Der er ganske vist skelnet mellem almindelige Forbud og indskrænkede Forbud, men baade det almindelige Forbud og det indskrænkede Forbud gælde Indførelsen af levende Dyr. Jeg skulde meget beklage — men jeg er bleven beroliget ved den højtærede Landbrugsministers Udtalelse — om vi nu ogsaa skulde skride til at forbyde Indførelse af Heste, hvorved vi faktisk vilde have forbudt Indførelse af de til vort Landbrug nødvendige Dyr fra saa at sige hele Verden undtagen netop Sverige og Norge. Der fordres nu efter Bekendtgørelsen af 13. Juni 1896 Sundhedseftersyn af Heste, og det har vist sig i Praksis, at vi med dette Sundhedseftersyn kunne — om jeg maa bruge det Udtryk — klare os. Vi have ikke staaet over for større Kalamiteter i mange Aar, og jeg finder det derfor meget uheldigt, om man vilde foretage skarpe Forholdsregler, fordi der forekommer enkelte Tilfælde af Snive, som jo sandsynligvis altid vil forekomme sporadisk, men som ingenlunde kan siges at have bredt sig saaledes, at det rummer en Fare for Landbruget.

Forespørgeren (la Cour): Den ærede sidste Taler tillagde mig en Hensigt, som jeg slet ikke har udtalt. Forespørgselen lyder saaledes: „Finder den højtærede Landbrugsminister ikke Anledning til at træffe Foranstaltninger mod Snives Indførelse her i Landet ved fremmede Heste?“ Der er altsaa ikke her sagt noget om Udstedelse af Forbud. Selv om den sidste ærede Taler mener, at det er mit Hjertes Ønske, har han ikke Lov til at paastaa, at det er det, jeg har talt om. Jeg har talt om Sikkerhedsforanstaltninger mod Snives Indførelse, og saadanne kunne gennemføres paa andre Maader end ved et absolut Forbud. Det er Sundhedsraadet, der har sagt, at Forbudet er det sikreste, men det har ogsaa ment, at andre Foranstaltninger ville kunne hjælpe til at hindre Indførelse af Sygdommen. Der behøver altsaa ikke at ske nogen Indskrænkning i den fri Handelsomsætning mellem Landene. Vi ville blot træffe Forholdsregler til at sikre os, og det maa de smaa i Samfundet, som det ærede Medlem gjorde sig til Talsmand for, finde sig i. De maa bære de Byrder, som ere nødvendige for at sikre hele vor Husdyrbestand. Men for Resten have vi vist allerede et Slags Forbud mod Indførelse af Kvæg. Kvæget skal

vist i visse Tilfælde underkastes Tuberkulinprøve og Karantæne. Det er altsaa ikke ukendt, at der ved Indførelse af Husdyr træffes Sikkerhedsforanstaltninger til Værn om Landets egen Bestand.

Det Svar, den højtærede Landbrugsminister gav mig, var jo ikke gunstigt. Han gik først ud fra, at det egentlig paa en Maade var utidigt at komme med en saadan Forespørgsel, foranlediget af et Tilfælde oppe i min Hjemegn. Ja, dersom det var det eneste Tilfælde gennem en længere Aarrække, var der vel ingen Grund til at komme med en Forespørgsel, men jeg fremhævede tydeligt, at det ikke er det eneste, jeg fremhævede tværtimod, at vi have haft Snive aarligt, hvilket den højtærede Minister jo bekræftede, og at Sygdommen et Par Gange baade i Ribe og Hjørring Amter har bredt sig til et større Antal Besætninger. Nu var det ganske vist smaa og temmelig værdiløse Besætninger, Sygdommen hjemsøgte, men jeg fremdrøg klart, at den ogsaa kunde komme til at hjemsøge langt værdifuldere Besætninger. Den højtærede Landbrugsminister siger, at han selvfølgelig vil have sin Opmærksomhed henvendt paa Sagen, hvis der sker en ordentlig Kalamitet. Jeg mener, at det er ganske fornuftigt at søge at afværge en Skade, før den er indtruffen. Jeg tror ikke, Landbruget vil skyldes den højtærede Landbrugsminister særlig Tak, hvis Sniven paa Grund af mangelfulde Foranstaltninger kommer ind i Landet og breder sig over større Strækninger, saa at vi maa slaa Hestene ned i Mængde. Jeg tror ikke, Landbruget vil vide ham særlig Tak, naar han venter, indtil Skaden er indtruffen, med at træffe Afværgelsesforholdsregler. Jeg kalder det fornuftigst at træffe Foranstaltninger i Tide, og jeg har her tydeligt og klart paavist, at Sniven, som Forholdene nu ere, kan komme ind i Landet og trods vort veterinære Tilsyn snige sig ind i en hel Del Besætninger. Den højtærede Landbrugsminister siger: Ja, det var i 1898, men da fik ogsaa de veterinære Tilsynsmænd en Paamindelse om at være aarvaagne, og dette er Grunden til, at der i de senere Aar har været saa faa Tilfælde. Ja, det er fire Aar, i hvilke der har været grumme faa Tilfælde. Forud derfor gik der to Aar, hvor Sygdommen bredte sig en Del, og før den Tid var der en Del Aar, hvor den ikke viste sig synderlig meget. Der er utvivlsomt en Mulighed for, at den kan snige sig ind. Med den højtærede Formands Samtykke vil jeg til-